

**Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 2976/03
09.09.2004. godina
Beograd**

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Olge Đuričić, predsednika veća, Ljubodraga Pljakića i Slobodana Miloševića, članova veća sa savetnikom suda Nadeždom Nikolić, kao zapisničarem, odlučujući po tužbi tužioca \"B\", DOO, protiv tuženog Ministarstva finansija i ekonomije – Poreska uprava – Regionalni centar ..., radi poništaja rešenja broj 41422/03 od 04.07.2003. godine, u predmetu utvrđivanja poreza na dobit preduzeća, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 09.septembra 2004. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba se ODBIJA.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijena je žalba tužioca izjavljena protiv rešenja Ministarstva finansija i ekonomije – Poreska uprava – filijala ... broj 414-1/394 od 20.05.2002. godine. Navedenim prvostepenim rešenjem tužiocu je utvrđen porez na dobit preduzeća za period od 01.01.do 31.12.2002. godine u iznosu od 128.024,20 dinara.

Blagovremenom tužbom tužilac je osporio zakonitost drugostepenog rešenja i predložio da se ono poništi. U tužbi navodi da osnovica za utvrđivanje poreza na dobit preduzeća nije pravilno utvrđena, a iz razloga što Poreska uprava nije priznala otpis direktnog potraživanja koji nije naplaćen do kraja u 2002. godini, niti postoji mogućnost da se ovo potraživanje naplati. Dalje ističe da je u toku postupka dostavio dokumenta – kartice kupaca koji se odnose na potraživanje za koje je siguran da ne postoji mogućnost naplate. Smatra da je prilikom izrade bilansa uspeha postupao u skladu sa odredbama Zakona o računovodstvu kao i da su prilikom izrade poreskog bilansa pravilno primenjena odredba člana 6. 7. i 16. Zakona o porezu na dobit.

U odgovoru na tužbu tuženi organ ostao je pri razlozima iz osporenog rešenja i predložio da se tužba odbije.

Nakon razmatranja spisa predmeta, navoda tužbe i odgovora na tužbu Vrhovni sud Srbije je našao da tužba nije osnovana.

Pravilno je i po oceni Vrhovnog suda postupio tuženi organ kada je odbio žalbu tužioca nalazeći da je prvostepeni organ, u postupku, kojem nije bilo povreda pravila postupka, doneo zakonito rešenje. Naime, u postupku je doneto rešenje kojim je tužiocu utvrđen porez na dobit preduzeća na osnovu podataka iz poreske prijave, poreskog bilansa i drugih podataka do kojih je nadležni organ došao putem kontrole, te pravilnom primenom člana 66. stav 2. Zakona o porezu na dobit preduzeća ("Službeni glasnik RS" broj 25/01 do 43/03). Prilikom utvrđivanja poreske osnovice pravilno su postupili poreski organi kada tužiocu nisu priznali otpis potraživanja u iznosu od 458.200,00 dinara, iskazan u bilansu uspeha na kontu 579, s obzirom da nije dostavio dokaze o nenaplativosti, odnosno nemogućnosti naplate ovog potraživanja, kako je to propisano članom 39. stav 7. Zakona o računovodstvu ("Službeni glasnik RS" broj 46/96 do 71/01). Dokazi na koje se tužilac poziva ni po oceni suda ne mogu se prihvati kao dokazi da je nemogućnost naplate ovog potraživanja izvesna.

Polazeći od napred navedenog proizilazi da navodima iznetim u tužbi nije dovedena u pitanje zakonitost osporenog

rešenja, pa je Vrhovni sud Srbije na osnovu člana 41. stav 2. Zakona o upravnim sporovima, odlučio kao u dispozitivu presude.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU

dana 09.septembra 2004. godine, U. broj 2976/03

Predsednik veća- sudija,

Olga Đuričić, s.r.

Zapisničar,

Nadežda Nikolić, s.r.

Za tačnost otpravka

vs